

PAPEŽ BENEDIKT XVI.

Kardinal Joachim Meisner

V tej uri, ko se Cerkev v Kölnu in verni ljudje po svetu poslavljamo od kardinala Joachima Meisnerja, sem tudi jaz v svojem srcu in svojih mislih pri vas. Zato rad ustrežem želji kardinala Woelkija in vam pošiljam besedo spomina. Ko sem prejšnjo sredo po telefonu zvedel za smrt kardinala Meisnerja, najprej nisem mogel verjeti. Dan poprej sva se še pogovarjala po telefonu. Iz njegovega glasu je zvenela hvaležnost, da je prišel na dopust, potem ko se je prejšnjo nedeljo še udeležil beatifikacije škofa Teofiliusa Matulionisa v Vilni. Vse življenje ga je odlikovala ljubezen do Cerkve v sosednjih vzhodnih deželah, ki so trpele pod komunističnim preganjanjem, kakor tudi hvaležnost za stanovitnost v trpljenju tistega časa. Zato pač ni naključje, da je zadnji obisk v njegovem življenju veljal pričevalcu za vero v tistih deželah.

V zadnjih pogovorih z umrlim kardinalom me je posebej prevzela sproščena vedrina, notranje veselje in zaupanje, do katerega je prišel. Vemo, da se je kot goreč dušni pastir in duhovnik težko poslovil od škofovske službe prav v času, ko Cerkev posebno nujno potrebuje prepričljive pastirje, ki se upirajo diktaturi duha časa in dosledno ter odločno živijo in mislijo iz vere.

Toliko bolj me je ganilo, da se je v tem zadnjem obdobju svojega življenja naučil vdanosti in je vedno bolj živel iz gotovosti, da Gospod ne zapusti svoje Cerkve, tudi če je včasih čoln že skoraj prekucnjen.

Dve stvari sta ga v zadnjem času vedno bolj razveseljevali in pomirjali: vedno znova mi je pripovedoval, kako ga z velikim ve-

Benedikt XVI., Papa emeritus, Zur Beerdigung von Kardinal Joachim Meisner. Vatikanstadt, 11. 7. 2017. Poslovilne besede ob pogrebu kardinala Joachima Meisnerja v Kölnu, 15. julija 2017. - S prijaznim dovoljenjem prevedel Anton Štrukelj.

seljem napolnjuje izkustvo pri spovedovanju, ko prav mladi ljudje, predvsem tudi mladi moške, doživljajo milost odpuščanja in dar, da so res našli življenje, ki jim ga more dati samo Bog.

Drugo, kar ga je vedno znova prevzemalo in razveseljevalo, je bila tiha rast evharističnega češčenja. To je bila zanj glavna stvar pri svetovnem dnevu mladih v Kölnu: hotel je češčenje in tihoto, v kateri samo Gospod govori ljudem in srcem. Nekateri strokovnjaki za pastoralo in liturgijo so bili mnenja, da pri tako velikanški množici ljudi ni mogoče doseči takšne tihote v gledanju na Gospoda. Nekateri so celo menili, da je evharistično češčenje kot takšno zastarelo, češ da Gospod v evharističnem kruhu hoče, da ga prejmemo in ne gledamo. Toda tega kruha ne smemo jesti kakor kakšno živilo. Prejem Gospoda v evharističnem zakramentu terja vse razsežnosti našega bivanja. Zdaj pa je spet postalo zelo jasno, da mora prejem obhajila biti češčenje! Čas evharističnega češčenja na svetovnem dnevu mladih v Kölnu je postal globok notranji dogodek, ki je ostal nepozaben, a ne le kardinalu. Ta trenutek mu je bil od tedaj vedno notranje navzoč in velika luč za njega samega.

Ko kardinal Meisner svoje zadnje jutro ni prišel maševat, so ga našli mrtvega v njegovi sobi. Brevir je zdrsnil iz njegovih rok. Umrl je med molitvijo, s pogledom na Gospoda, v pogovoru z Gospodom. Podarjena mu je bila takšna smrt, ki še enkrat pokaže, kako je živel: s pogledom na Gospoda in v pogovoru z njim. Zato smemo njegovo dušo mirno priporočiti božji dobroti.

Gospod, zahvaljujemo se ti za pričevanje tvojega služabnika Joachima. Naj bo zdaj priprošnjik za Cerkev v Kölnu in na vsej zemeljski obli.

Requiescat in pace!

Benedikt XVI., Papa emeritus